

3114
- 534

72

M-PROFIL d.o.o. – u stečaju
Zabok, Prilaz dr. Franje Tuđmana
MBS: 080000127
OIB: 02586214731

TRGOVAČKI SUD 3
U ZAGREBU
PRIMLJENO

07 -06- 2018

Ured stečajnog upravitelja:
Adresa: Zagreb, D.Gervaisa 4
Tel: +385 91 4222 547
E-mail: alma.klepac@gmail.com

Stečajna upraviteljica: Alma Klepac

Zagreb, 06.06.2018.g.

poštom — neposredno
u..... primj..... priloga
pristojba

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Posl. br.: 72 St-338/12

Stečajni sudac Nikola Ribarić

Stečajna upraviteljica:

Alma Klepac iz Zagreba, D.Gervaisa 4, OIB: 20525854329

Stečajni dužnik:

M-PROFIL d.o.o. – u stečaju iz Zagreba, Prilaz dr. Franje Tuđmana,
MBS: 080000127, OIB: 02586214731, zastupano po stečajnoj
upraviteljici Almi Klepac iz Zagreba, D.Gervaisa 4, OIB: 20525854329

Predmet:

plaćanje troškova postupka

1x

Poštovani

Budući se na sudskom depozitu Trgovačkog suda u Zagrebu nalaze se sredstva namijenjena za namirenje budućih obveza stečajne mase M-PROFIL d.o.o. u stečaju u ukupnom iznosu od 2.757.104,42 kune ljubazno Vas molim da naložite računovodstvu suda da izvrši sljedeću uplatu:

- Uplatu troškova postupka tuženiku PAR LUX d.o.o., Donja Lomnica, Duga ulica 2, OIB: 5028308577 u iznosu od 37.375,00 kuna, uplatom na račun IBAN: HR0423300031100444261 kod Splitske banke d.d.

Naime, presudom Trgovačkog suda u Zagrebu u predmetu posl.br. P1697/14, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja M-PROFIL d.o.o. u stečaju, te je tužitelju naloženo naknaditi tuženiku trošak postupka u iznosu od 37.375,00 kuna, a koja presuda je potvrđena odlukom VTS-a, posl.br. PŽ-5436/2015.

Prilog: Presuda posl.br. P-1697/14 i presuda PŽ-5436/2015

Stanje na depozitu nakon uplate predmetnih troškova iznosit će 2.719.729,42 kn

S poštovanjem

Alma Klepac
stečajna upraviteljica

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Amruševa 2/II

99. P-1697/14

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu po sucu pojedincu Goranu Iskri u pravnoj stvari tužitelja M-PROFIL d.o.o. u stečaju, Zabok, Prilaz dr. F. Tuđmana 11, OIB: 02586214731, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Kiš, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & partneri d.o.o. iz Zagreba, Smičiklasova 18, protiv tuženika PAR LUX d.o.o., Tuhelj, Sveti Križ 154, OIB: 50283086577, kojeg zastupa punomoćnica Tamara Sardelić, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Sardelić & partneri d.o.o. iz Zagreba, Katančićeva 3, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nakon javne glavne rasprave zaključene 23. travnja 2015. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Krešimira Kiša i punomoćnice tuženika Tamare Sardelić, s danom objave 19. svibnja 2015.

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja M-PROFIL d.o.o. u stečaju koji glasi:

„1. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi prijeboj tražbina izvršen između tužitelja, trgovačkog društva M-PROFIL d.o.o. u stečaju, sa sjedištem u Zaboku, Prilaz dr. F. Tuđmana 11, upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080000127, OIB: 02586214731, i tuženika, trgovačkog društva PAR LUX d.o.o. sa sjedištem u Tuhelj (Općina Tuhelj), Sveti Križ 154, upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080454661, OIB: 50283086577, a predmetom kojeg pravnog posla je prijeboj potraživanja u iznosu od 1.469.915,28 kn.

2. Tuženik, trgovačko društvo PAR LUX d.o.o. sa sjedištem u Tuhelj (Općina Tuhelj), Sveti Križ 154, upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080454661, OIB: 50283086577, dužan je vratiti u stečajnu masu tužitelja sve imovinske koristi koje je stekao temeljem prijeboja tražbina od dana 03. siječnja 2012. godine, odnosno isplatiti tužitelju iznos od 1.469.915,28 kn, uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od 03. siječnja 2012. godine u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za osam (8) postotnih poena do dana 29. lipnja 2013. godine, a od 30. lipnja 2013. godine pa do isplate, po stopi koja je jednaka referentnoj stopi definiranoj Zakonom o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/12, 144/12, 81/13, 112/13), uvećanoj za osam (8) postotnih poena, u roku od 8 dana.“

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Utvrđuje se da prijeboj tražbina izvršen između tužitelja, trgovačkog društva M-PROFIL d.o.o. u stečaju, sa sjedištem u Zaboku, Prilaz dr. F. Tuđmana 11, upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080000127, OIB: 02586214731, i tuženika,

trgovačkog društva PAR LUX d.o.o. sa sjedištem u Tuhelj (Općina Tuhelj), Sveti Križ 154, upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080454661, OIB: 50283086577, a predmetom kojeg pravnog posla je prijeboj potraživanja u iznosu od 1.469.915,28 kn, ništetan.

2. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 1.469.915,28 kn, uvećano za zatezne kamate koje teku od 03. siječnja 2012. godine u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za osam (8) postotnih poena do dana 29. lipnja 2013. godine, a od 30. lipnja 2013. godine pa do isplate, po stopi koja je jednaka referentnoj stopi definiranoj Zakonom o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/12, 144/12, 81/13, 112/13), uvećanoj za osam (8) postotnih poena, u roku od 8 dana.“

II. Odbija se u cijelosti zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 42.600,00 kn kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju M-PROFIL d.o.o. u stečaju naknaditi tuženiku PAR LUX d.o.o. parnične troškove u iznosu od 37.375,00 kn u roku od 8 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova za iznos od 5.750,00 kn, kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu 8. srpnja 2014. u kojoj je naveo da je tužitelj temeljem poslovnog odnosa s tuženikom na dan 3. siječnja 2012. imao tražbinu prema tuženiku u iznosu od 1.664.687,53 kn. Dana 12. siječnja 2012. tužitelj je prodao tuženiku osnovna sredstva za što je izdan račun broj 0050. Dugovanje koje je tužitelj imao na dan 3. siječnja 2012. prema tuženiku zatvoreno je putem kompenzacije sa tražbinom temeljem računa za prodaju osnovnih sredstava. Tužitelj je imao evidentirane nepodmirene obveze kod banaka u razdoblju od 8. veljače 2011. do 11. kolovoza 2011., od 5. rujna 2011. do 30. prosinca 2011., od 2. siječnja 2012. do 3. siječnja 2012. i od 4. siječnja 2012. do otvaranja stečajnog postupka. Ističe da je tuženik temeljem prijeboja potraživanja stavljen u povoljniji položaj od ostalih stečajnih vjerovnika jer je svoju tražbinu u cijelosti naplatio. Tužbenim zahtjevom traži pobijanje pravne radnje – izvršenog prijeboja tražbina, a alternativno postavljenim tužbenim zahtjevom traži utvrđenje ništetnosti prijeboja navodeći da se radi o postupanju protivno Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da tuženik nije stečajni vjerovnik tužitelja i osporava postojanje pretpostavki iz članka 127. Stečajnog zakona. Tuženik u vrijeme poduzimanja prijeboja nije znao za nesposobnost za plaćanje na strani tužitelja i nije bio dužan provjeravati stanje blokade računa tužitelja. Navodi da je prijeboj zakonito izvršen sukladno odredbi čl. 103. Stečajnog zakona.

U dokaznom postupku sud je pročitao izvadak iz poslovnih knjiga tužitelja (list 6-7, 25-16 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, St-338/12 od 9. srpnja 2012. (list 8-9 spisa), zaključak Trgovačkog suda u Zagrebu, St-338/12 od 7. srpnja 2014. (list 10-11 spisa), očevidnik o danim insolventnosti (list 27-29 spis), nalaz i mišljenje Ksenije Špoljarić (list 29-59 spisa).

Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08 i 57/11 – dalje: ZPP), te je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika – prijeboja tražbina i alternativni tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti izvršnog prijeboja.

Iz rješenja ovog suda St-338/12 od 9. srpnja 2012. utvrđeno je da je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren 9. srpnja 2012. pa je tužba podnesena u roku iz čl. 141. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12 – dalje: SZ).

Odredbama čl. 127. do čl. 144. SZ-a je propisana mogućnost pobijanja pravnih radnji poduzetih prije otvaranja stečajnog postupka, kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika. Međutim, učinci otvaranja stečaja na prijeboj utvrđeni su odredbama čl. 103. do čl. 105. SZ-a. Odredbom čl. 103. SZ-a je izričito propisano da je otvaranje stečajnog postupka bez utjecaja na pravo na prijeboj, koje je stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imao na temelju zakona ili ugovora. To znači da stečajni vjerovnik može svoju tražbinu stečenu prije otvaranja stečajnog postupka prebiti s tražbinom stečajnog dužnika nastalom također prije toga u skladu s općim pravilima obveznog prava. Prijeboj se ostvaruje izvan stečaja i neovisno o stečaju. S obzirom na to, prijeboj tražbina nije pravna radnja koja bi se mogla pobijati u smislu odredaba čl. 127. do čl. 144. SZ-a, jer ne predstavlja takvu pravnu radnju u smislu čl. 127. SZ-a, već se radi o načinu prestanka obveze.

S obzirom da tužitelj temelju svoj tužbeni zahtjev na pobijanju izvršenog prijeboja tražbina, koja radnja ne može biti predmet pobijanja, prvotno postavljeni tužbeni zahtjev je neosnovan. Kako predmetna radnja nije pobojna, to ne postoji niti obveza tuženika vratiti u stečajnu masu imovinske koristi stečene na osnovi prijeboja u smislu odredbe čl. 141. st. 5. SZ-a

Ako stečajni dužnik smatra da je prijeboj bez učinka na postojeću obvezu i da je tuženik dužan tu obvezu ispuniti upravo isplatom dužnog iznosa tužitelju, svoje pravo ne može ostvariti pobijanjem prijebojne radnje, već zahtjevom za ispunjene obveze ako nisu bile ispunjenje pretpostavke za dopuštenost prijeboja u smislu odredbe čl. 195. do 201. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05 i 41/08 – dalje: ZOO) i čl. 105. SZ-a.

Eventualno postavljeni tužbeni zahtjev u smislu odredbe čl. 188. st. 2. ZPP-a tužitelj temelji na tvrdnji da je prijeboj tražbina izvršen protivno odredbi čl. 27. Zakona o platnom prometu u zemlji („Narodne novine“ broj: 117/01), odnosno članka 14. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj: 91/10), zbog čega da je ništetan.

Prvenstveno valja istaknuti da članak 27. Zakona o platnom prometu u zemlji („Narodne novine“ broj: 117/01) nije bio na snazi u trenutku poduzimanja prijebojne radnje s obzirom da je taj zakon prestao važiti 1. siječnja 2011. stupanjem na snagu Zakona o platnom prometu („Narodne novine“ broj: 133/09). Člankom 14. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj: 91/10) propisano je da je obračunsko plaćanje namira međusobnih novčanih obveza i potraživanja između sudionika obračunskog plaćanja bez uporabe novčanih sredstava, a provodi se kompenzacijom, cesijom, asignacijom, preuzimanjem duga te drugim oblicima namire međusobnih novčanih obveza i potraživanja. Ovršenik – poslovni subjekt ne smije obavljati obračunsko plaćanje ako u Jedinostvenom

registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima.

Prema odredbi čl. 322. st. 2. ZOO-a ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice.

U članku 30. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima propisana je prekršajna odgovornost poslovnog subjekta ako obavi obračunsko plaćanje u uvjetima blokade računa. Prijeboj tražbina nije ništetan jer postupanje protivno odredbi čl. 14. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima nema za posljedicu ništetnost pravnog posla budući da takva posljedica nije propisana zakonom, već je propisana prekršajna odgovornost poslovnog subjekta koji krši navedenu zabranu. Dakle, radi se o situaciji da je sklapanje pravnog posla zabranjeno samo jednoj strani (poslovnom subjektu čiji račun je u blokadi) pa stoga sukladno odredbi čl. 322. st. 2. ZOO-a takav pravni posao nije ništetan, već će subjekt koji krši zabranu snositi odgovarajuću prekršajnu sankciju.

Zbog toga je i eventualno postavljeni tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti prijeboja tražbina izvršenog između tužitelja i tuženika neosnovan.

S obzirom da prijeboj tražbina nije ništetan to nije nastupila posljedica iz čl. 323. st. 1. ZOO-a prema kojoj bi svaka strana bila dužna vratiti ono što je primila na temelju ugovora, pa je neosnovan i zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.469.915,28 kn.

Tužitelj u smislu odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a tijekom postupka nije iznio činjenice da za izvršeni prijeboj ne bi bila ispunjena koja od pretpostavki iz čl. 195. do 201. ZOO-a, odnosno čl. 105. SZ-a, već zahtjev za isplatu temelji isključivo na činjenici da je prijeboj izvršen u trenutku kada je račun tužitelja bio u blokadi. Člankom 105. SZ-a propisane su situacije u kojima prijeboj nije dopušten, a tužitelj tijekom postupka nije iznio činjenice iz kojih bi u smislu odredbe čl. 105. SZ-a proizlazila nedopuštenost prijeboja.

S obzirom da su i glavni i eventualni tužbeni zahtjev neosnovani već prema činjeničnim navodima iz tužbe, to radi donošenja odluke nije bilo potrebno izvođenje dokaza saslušanjem stranaka i izvođenjem knjigovodstveno-financijskog vještačenja pa je sud odbio te dokazne prijedloge tužitelja sukladno odredbi čl. 300. st. 2. ZPP-a.

O troškovima postupka odlučeno je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a s obzirom da je tužitelj izgubio parnicu pa je njegov zahtjev za naknadu troškova odbijen u cijelosti te mu je naloženo naknaditi troškove tuženiku.

Prilikom odlučivanja o troškovima koji će se nadoknaditi tuženiku uzeti su u obzir samo oni troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice i odmjereni su u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14 – dalje: Tarifa) sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a.

Tuženiku su priznati troškovi sastava odgovora na tužbu u iznosu od 14.700,00 kn prema Tbr 8. toč. 1. Tarife, za zastupanje na ročištu od 23. travnja 2015. u iznosu od 14.700,00 kn prema Tbr 9. toč. 1. Tarife i za ročište na kojem se presuda objavljuje u iznosu od 500,00 kn prema Tbr 9. toč. 3. Tarife, što ukupno iznosi 29.900,00 kn. Tuženiku je

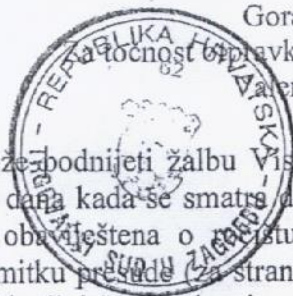
priznat i trošak PDV-a (25%) prema Tbr. 42. Tarife od 7.475,00 kn pa ukupni priznati troškovi tuženika iznose 37.375,00 kn.

Tuženiku nije priznat trošak pristojbe na odgovor na tužbu jer tu pristojbu nije platio tijekom postupka, a sukladno odredbi čl. 4. toč. 2. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/92, 125/11, 112/12 i 157/13) za odgovor na tužbu pristojba se plaća po pravomoćnom završetku postupka i plaća ju ona stranka koja izgubi parnicu.

U Zagrebu 19. svibnja 2015.

SUDAC:

Goran Iskra v.r.

točnost kopijavka, ovl. službenik:

Valentina Delač

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

TRGOVAČKI SUD 7
U ZAGREBU
PRIMLJENO

28-03-2018

poštom — neposredno
u..... primj. priloga
prijava

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Alice Pelicarić, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M-PROFIL d.o.o. u stečaju, Zabok, Prilaz dr. F. Tuđmana 11, OIB 02586214731, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Kiš, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & Partneri d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18, protiv tužnika PAR LUX d.o.o., Tuhelj, Sveti Križ 154, OIB 50283086577, kojeg zastupa punomoćnica Tamara Sardelić, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Sardelić & Partneri d.o.o., Zagreb, Katančićeva, 3, radi pobijanja pravnih radnji, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1697/2014 od 19. svibnja 2015., u sjednici vijeća održanoj 14. ožujka 2018.

presudio je

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1697/2014 od 19. svibnja 2015.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev usmjeren na pobijanje prijeboja tražbina u iznosu od 1.469.915,28 kn izvršenog između stranaka te na isplatu tog iznosa tužitelju. Odbijen je kao neosnovan i podredni tužbeni zahtjev usmjeren na ništetnost prijeboja izvršenog između stranaka na ukupni iznos od 1.469.915,28 kn te na isplatu tog iznosa tužitelju. Tužitelju je naloženo tuženiku naknaditi parnične troškove u iznosu od 37.375,00 kn.

Prvostupanjski sud je utvrdio da je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren 9. srpnja 2012., dok je tužba podnesena u roku iz odredbe čl. 141. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj; 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12; dalje: SZ).

Odredbama čl. 127. do 144. SZ-a, propisana je mogućnost pobijanja pravnih radnji poduzetih prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika. Međutim, učinci otvaranja stečaja na prijeboj utvrđeni su odredbama čl. 103. do 105. ZS-a. Odredbom čl. 103. SZ-a je propisano da je otvaranje stečajnog postupka bez utjecaja na pravo na prijeboj koji je proveo stečajni vjerovnik u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, na temelju zakona ili ugovora. To znači da stečajni vjerovnik može svoju tražbinu

stečenu prije otvaranja stečajnog postupka prebiti s tražbinom stečajnog dužnika nastalom također prije toga, u skladu s općim pravilima obveznog prava. Prijeboj se ostvaruje izvan stečaja i neovisno o stečaju. S obzirom na to, prijeboj tražbina nije pravna radnja koja bi se mogla pobijati u skladu s odredbama čl. 127. do 144. SZ-a. Ova radnja ne predstavlja pravnu radnju u smislu čl. 127. SZ-a, već je riječ o načinu prestanka obveze. Zato je prvostupanjski sud tužbeni zahtjev usmjeren na pobožnost ocijenio neosnovanim. Kako ova radnja nije pobožna, to ne postoji ni tuženikova obveza vratiti u stečajnu masu imovinske koristi stečene na temelju prijeboja (čl. 141. st. 5. SZ-a).

Podredni tužbeni zahtjev u smislu odredbe čl. 188. st. 2. ZPP-a, tužitelj temelji na tvrdnji da je ovaj prijeboj protivan odredbi čl. 27. Zakona o platnom prometu u zemlji („Narodne novine“ broj 91/10), jer je u to vrijeme račun stečajnog dužnika bio u blokadi. Zato tužitelj drži da je ovaj prijeboj ništetan.

Prvostupanjski sud se pozvao na odredbu čl. 322. st. 2. ZOO-a, kojom je propisano da ako je sklapanje ugovora zabranjeno samo jednoj strani, da je ugovor valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice.

Odredbom čl. 30. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima propisana je prekršajna odgovornost poslovnog subjekta ako obavi obračunsko plaćanje u uvjetima blokade računa. Prijeboj tražbina nije ništetan, jer postupanje protivno odredbi čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, nema za posljedicu ništetnost takvog pravnog posla, već je propisana prekršajna odgovornost za poslovnog subjekta koji krši takvu zabranu. Zato je prvostupanjski sud i podredni tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

Odredbom čl. 105. SZ-a, propisane su situacije u kojima prijeboj nije dopušten, a tužitelj tijekom postupka ni na jedan način nije dokazao da bi se ovdje radilo o nedopuštenom prijeboju.

O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a.

Protiv ovog rješenja tužitelj je podnio žalbu navodeći da je prvostupanjski sud propustio utvrditi o kojoj vrsti prijeboja se radi. U ovoj pravnoj stvari nije riječ o jednostranoj izjavi o prijeboju u smislu odredbe čl. 337. ZOO-a, već je riječ o izjavama stranaka na temelju kojih je trebalo doći do sporazumnog ugovornog prijeboja na temelju dogovora između stranaka kojim su se sporazumjele o podmirenju međusobnih tražbina. Kako kod prijeboja te vrste, sudionici nisu vezani općim pretpostavkama iz odredbe čl. 336. ZOO-a, već sami utvrđuju kada će nastupiti učinci prijeboja, tužitelj smatra da se radi o pravnom poslu koji može biti predmetom pobijanja u smislu odredaba Stečajnog zakona.

Slijedom navedenog, tužitelj je predložio drugostupanjskom sudu uvažiti njegovu žalbu, ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na tužiteljevu žalbu tuženik je osporio njegove žalbene navode. Prijeboj koji je izvršen između stranaka proveden je u poslovnim knjigama obje strane, a izvršen je sukladno odredbama čl. 195. i 196. ZOO-a. Za takvu radnju nisu postojale zapreke u smislu odredbe čl. 105. SZ-a. Čak i da nije izvršen ovaj prijeboj, tuženik bi imao pravo na prijeboj, s

obzirom na to da su tražbine glasile na novac i dospjele su (čl. 195. ZOO-a). I konačno, tuženik je istaknuo da tužitelj nije pobijao ni izjavu o prijeboju ni ugovor o prijeboju, već je svoj zahtjev usmjerio na prijeboj tražbina. Tuženik drži da u ovoj pravnoj stvari nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje (čl. 127. i 128. SZ-a), jer prijeboj ne predstavlja pravni posao, već način prestanka obveze.

Slijedom navedenog, tuženik je predložio drugostupanjskom sudu odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu.

Tužiteljeva žalba nije osnovana.

Nakon što je presuda u pobijanom dijelu ispitana na temelju odredbi čl. 365. st. 2. i 467. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ono pravilno i zakonito.

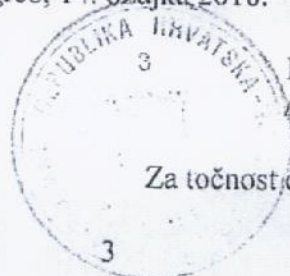
Među strankama je sporno postoje li zakonske pretpostave za pobožnost, odnosno za ništetnost među prijeboja izvršenog između stranaka.

Cijeneći utvrđene činjenice i izvedene dokaze ovaj sud dijeli zaključak prvostupanjskog suda o neosnovanosti glavnog i podrednog tužbenog zahtjeva. Ovaj sud u cijelosti prihvaća utvrđeno činjenično stanje iz pobijane presude čije obrazloženje sadrži jasne i detaljne razloge te ocjenu izvedenih dokaza. Jednako tako, ovaj sud u svemu prihvaća i pravilnu primjenu materijalnog prava na tako utvrđeno činjenično stanje. Zato ovaj sud u ovoj odluci poziva na obrazloženje pobijane presude (čl. 375. st. 5. ZPP-a).

Blokada tužiteljevog računa te naknadna činjenica otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, kako to pravilno zaključuje prvostupanjski sud, nije od utjecaja na pravni učinak izvršenog prijeboja. Jednako tako, izvršeni prijeboj u ovoj pravnoj stvari nije moguće izložiti posljedicama ništetnosti, također zbog razloga na koje pravilno upućuje prvostupanjski sud. Jedino što je tužitelj s uspjehom mogao isticati tijekom parničnog postupka pred prvostupanjskim sudom, je dokazivati da tuženikova kompenzabilna tražbina stavljena u prijeboj nije postojala ili da je prestala prije davanja ove izjave. Kako tome nije tako u ovoj pravnoj stvari, prijeboj je proizveo pravni učinak (čl. 196. ZOO-a) neovisno o tužiteljevom postupanju ili propuštanju u odnosu na nju.

Slijedom navedenog, odlučno je kao u izreci (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 14. ožujka 2018.

Predsjednica vijeća
Alica Pelicarić, v. r.

Za točnost otpredstavka – ovlašteni službenik
Brankica Curman